

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iulie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal de première instance de Liège — Belgia) — Jacques Damseaux/Statul belgian

(Cauza C-128/08) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea veniturilor din bunuri mobile — Convenție pentru evitarea dublei impuneri — Obligație a statelor membre în temeiul articolului 293 CE)

(2009/C 267/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jacques Damseaux

Pârât: Statul belgian

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal de première instance de Liège — Interpretarea articolelor 56 CE, 58 CE și 293 CE — Impozitare mai împovărătoare a veniturilor mobiliare de origine străină decât impozitarea veniturilor mobiliare plătite de o societate stabilită în statul membru de reședință — Obstacol în calea liberei circulații a capitalurilor — Aplicabilitatea convențiilor pentru evitarea dublei impuneri — Obligația statelor membre în temeiul articolului 293 CE

Dispozitivul

În măsura în care dreptul comunitar, în stadiul său actual și într-o situație precum cea din acțiunea principală, nu impune criterii generale pentru repartizarea competențelor între statele membre în legătură cu eliminarea dublei impuneri în cadrul Comunității Europene, articolul 56 CE nu se opune unei convenții fiscale bilaterale, precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia dividendele distribuite de o societate stabilită într-un stat membru unui acționar rezident în alt stat membru pot fi impozitate în cele două state membre și care nu prevede că statului membru în care este rezident acționarul îi revine o obligație necondiționată de evitare a dublei impuneri juridice care rezultă din aceasta.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 septembrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Glaxo Wellcome GmbH & Co./Finanzamt München II

(Cauza C-182/08) ⁽¹⁾

(Libertatea de stabilire și libera circulație a capitalurilor — Impozit pe profit — Dobândirea de părți sociale ale unei societăți de capitaluri — Condițiile luării în considerare, la momentul determinării bazei de impozitare a dobânditorului, a diminuării valorii părților sociale rezultate din distribuirea de dividende)

(2009/C 267/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glaxo Wellcome GmbH & Co.

Pârâtă: Finanzamt München II

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof (Germania) — Interpretarea articolelor 43 CE și 56 CE — Dobândirea, de către un contribuabil care beneficiază de o deducere din impozitul pe profit, a unor părți sociale ale unei societăți de capital supuse integral obligațiilor fiscale — Reglementare națională care prevede luarea în considerare, pentru stabilirea bazei impozabile a dobânditorului, a diminuării valorii părților sociale ca urmare a distribuirii de dividende în cazul unei dobândiri de la un acționar care beneficiază de o deducere din impozitul pe profit, însă care exclude această reducere a bazei de impozitare în cazul dobândirii de la un acționar care nu beneficiază de o astfel de deducere din impozitul pe profit

Dispozitivul

Articolul 73b din Tratatul CE (devenit articolul 56 CE) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia diminuarea valorii părților sociale rezultată dintr-o distribuție de dividende nu afectează baza impozabilă a unui contribuabil rezident, în cazul în care acesta a dobândit o participare într-o societate de capitaluri rezidentă de la un asociat nerezident, în timp ce, în cazul dobândirii unei participări de la un asociat rezident, o astfel de diminuare reduce baza de impozitare a dobânditorului.

Această concluzie se aplică în cazurile în care o astfel de reglementare nu depășește ceea ce este necesar pentru a menține o repartizare echilibrată a competenței de impozitare între statele membre, precum și pentru a preveni aranjamentele pur artificiale, lipsite de realitate economică și create numai cu scopul de a beneficia în mod nejustificat